

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. | ZATURDAG den 18den JUNY, 1825. | N. 24

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wedowe Wm. Lee.

Den 10den Juny 1825.

NAAR AMSTERDAM,

Zal in den loop der aanstaande Maand vertrekken

HET SNEL ZEILEND GEKOPERD

Fregat Schip

SARA MARIA,

Kapitein P. Bostyn.

Voor Vracht of Passagie, zynde byzonder wel ingerigt ter vervoering van Passagiers, vervoege men zich ten Kantore van

J. W. G. JUTTING.

Amsterdam, 23sten January 1825.

ALLE de genen die iets te pretenderen hebben van of verschuldigd zyn aan den Heer FREDERIK CHRISTIAAN DIETZELL den 20sten September 1795 te Curaçao overleden, gelieven daarvan en wel met betrekking, dezelve alhier te Lande of in Europa woonachtig zyn, binnen zes maanden na dato dezes en voor zoo verre dezelve in de West Indien woonachtig mogten wezen, binnen vyftien maanden na dato dezes, schriftelyk opgave te doen, ten Kantore van den Notaris JAN FREDERIK MEYER, op de Pypenmarkt binnen deze stad, als zullende daarna geene pretentien meer aangenomen, maar in tegendeel, na verloop van dien tyd, de voorhanden zynde en overschieten de penningen des boedels aan de daartoe geregtigden uitgekeerd worden.

VERDERE UITTREKSELS UIT HAARLEMSCHE COURANTEN.

Hamburg, 22sten Jan.—De keizer van Rusland heeft last gegeven tot het zenden van missionarissen, ten einde de Samojeden, welke zich in de provincie Archangel ophouden, in den kristelyken godsdienst te onderwyzen.

Berlyn, 12den Feb—Op hoog bevel moeten de belyders van den Israelitischen godsdienst, welken de middelen ontbreken, om hunne kinderen ten hunnent te doen onderwyzen, dezelve ter school zenden, en in de plaatsen, in welke geene Joodsche gevonden worden, in de openbare kristelyke scholen.

Parys, 15den Feb.—Volgens de jongste berigten uit Madrid bevond zich de koning van Spanje den 8sten een weinig beter. In particuliere brieven uit genoemde hoofdstad wordt gemeld, dat men aldaar kennis heeft gedragen van het verblyf van den jongen Murat in Gibraltar, en bevelen heeft gezonden, om een waakend oog op dien persoon te houden. Murat beklaagt zich, dat hy door een Spaansch kollonel, dien hy zyn vertrouwen had geschonken, tot het houden eener jagtparty is overgehaald, en door denzelven verraderlyk is behandeld; hy heeft tegen zyne gevangenneming geprotesteerd, als houder van een Oostenryksch paspoort, aan hem, met toestemming der ministers van de groote mogendheden te Parys, in Milaan uitgereikt.

Den 13den Maart—Het ministerieel avondblad kondigt het aanstaande vertrek aan der Fransche troepen uit Spanje. Het is te denken, dat met deze geene andere bedoeld worden, dan die, welke, behalve het bezettings leger van 30,000 man, nog op dringend verlangen der Spaansche regering in Sarragossa, Vittoria en Corunna zyn gebleven.—Genoemd dagblad kondigt echter tevens aan, dat op den duur eenige Fransche gewapende vaartuigen in de Spaansche zee zullen blyven kruissen. De Spaansche zeemagt is op dit oogenblik byna geheel vernietigd en niet in staat, om insurgenten, of Zuid Amerikanen het hoofd te bieden. Het dagblad van den heer de Chateaubriant beziet, sedert het ontslag van dien staatsminister, den toestand van Spanje van eene zeer ongunstige zyde en waarschouwt de kapitalisten voor eene geldleening ten behoeve van dat Ryk. "De ware toestand van Spanje" dus drukt het zich uit "is zonderling. Het voordeel van den grond behoort aan de Monnikken; dat der volkplantingen aan Engeland, en zoo lang er geene Kamers komen, gaat alles naar den zin der koninklyke vrywilligers. Gelukkig de volken, die van denkbeelden kunnen leven. Zy bezitten een onuitputtelyken rykdom, maar moeten zich ook daarmede te vreede houden; want zy kunnen er geene beleeningen op sluiten."

Den 29sten Maart—Volgens brieven uit Napels, heeft de koning den 5den zyne pregtige intrede in genoemde hoofdstad gedaan, en alvorens daartoe overtegaan, eene amnestie doen afkondigen voor alle de inwoners van de stad Caltanisetta, welke in Augustus 1821, na dat Napels reeds in het bezit was van de Oostenryksche troepen, hun grondgebied tegen dezelve hebben trachten te verdedigen, en deswegens zyn vervolgd geworden. In dit merkwaardig stuk verklaart de koning, dat hy allezins voldaan is over de trouw der inwoners dier stad.—De liberalen meenen, dat de koning van Napels den aftogt der Oostenrykers zal afwachten, alvorens zich over eene algemeene amnestie te verklaren. Hoe, en wanneer echter die aftogt zal kunnen plaats hebben, is tot nog toe niet gebleken.

De inwoners der koopstad Bordeaux hebben dezer dagen hunne woningen vrywillig geïllumineerd op het bekomen van de tyding, dat het Engelsche gouvernement, in het belang van den algemeenen handel, de regten op de Fransche wynen zoo aanmerkelyk verminderd.

Den 10den April.—Het ministerieele avondblad, hetwelk zyne lezers van tyd tot tyd allerhande dwaze redeneringen heeft voorgedragen, om dezelve te overtuigen, dat alle de berigten, nopens de voordeelen, welke de independenten in Peru hadden behaald, verdacht waren, en dat integendeel de Spanjaarden daar te lande aan alle zyden zegepraalden, is thans genood zaakt te erkennen, dat de nederlaag der Spanjaarden volledig wordt bevestigd, en dat de onafhankelykheid van deze provincien, de laatste, alwaar het Spaansche gezag nog gedeeltelyk werd geëerbiedigd, verzekerd is geworden.—Deze omstandigheid bedroeft de schryvers van dit blad uitermate. Zy vertrouwen, dat de Spaansche natie in massa zal opstaan, om de verlorene volkplantingen op nieuw te herwinnen. Zy beschouwen het bedwingen dier nieuwe staten als ten naauwste verbonden aan de belangen van de legitimiteit en van den godsdienst.

In dezen stand van zaken wordt de openbare aandacht niet weinig opgewekt door een adres van 78 der voornaamste Parysche huizen van negotie, welke op eene bondige wyze aantoonen het belang van de Fransche nyverheid by eenen regelmatigen handel met de nieuwe onafhankelyke Amerikaansche staten; het groote voordeel, hetwelk de Engelschen nu reeds van dezen handel trekken, en de noodzakelykheid, om ten nutte van het algemeen Fransche konsuls te benoemen, ten einde het wederzydsche verkeer te regelen en handels traktaten te sluiten, met oogmerk, om de Fransche kooplieden die bescherming te verleenen, van welke de kooplieden van andere natien zoo veel nuts en voordeels trekken.

De ministeriele bladen trachten echter aantetoonen dat de Fransche handel deze verordeningen geenzins behoeft, om met voordeel op Zuid Amerika te kunnen werken, en meenen voor het overige, dat het benoemen van konsuls en het sluiten van traktaten, als betreffende de staatskunde, aan het welbehagen des konings moet worden overgelaten

Madrid, 24sten Feb.—Het dagblad dezer stad, verklaart ten stelligste, dat het moederland *nimmer* met de oproerige kolonien in eenige onderhandeling zal treden.

Den 27sten Feb.—Het Spaansche gouvernement heeft geprotesteerd tegen het besluit van Groot Brittannie, waarby hetzelve geen ander gezag in Zuid Amerika erkent dan dat van koning Ferdinand VII., en dit protest aan de vreemde mogendheden medegedeeld.

Den 19den Maart—De jonge Murat blyft steeds in de gevangenis; men durft den koning over deze zaak niet spreken, uit vreeze dat zulks hem een toeval mogte veroorzaken.

Den 10den dezer zyn vyf personen opgehangen, beschuldigd van deel genomen te hebben aan konstitutionele woelingen, en twee dagen daarna zoude zekere Calderon ter dood worden gebragt, overtuigd van in zyne gevangenis revolutionaire en ongodsdienstige liederen te hebben vervaardigd en gezongen. Terwyl de Spaansche regering aan den eenen kant troepen moet afzenden, om de koninklyke vrywilligers het bedryven van allerlei buitensporigheden te beletten, wordt het platte land afgeloopen door goed gewapende en somtyds eenvormig gekleedde benden, die zich van levensmiddelen laten voorzien, en daar, waar zy gelden, den staat toebehoorende, kunnen opsporen, zich van dezelve meester maken. Eene guerilla van dertig ruiters heeft op deze wyze het steedje S Miguel de los Rios een bezoek gegeven. Of deze en dergelyke benden bestaan uit gewone straatroovers, die, om de leus, de konstitutionele kokarde hebben opgezet, of uit lieden, die op deze wyze de bestaande onlusten pogen gaande te houden, kan moeilyk worden uitgemaakt.

Van den Mein 20sten Maart.—Naar men verneemt zyn dezer dagen uit Rusland verbannen de navolgende personen: Pres, Bilaro, Bernard, Fransch schilder en muzikant, Zofrey, hoogleeraar in de letterkunde, de Terenti, pausselyk onderdaan en muzikant, Marsil, geneesheer, Lebrun, taalmeester, Giustey zeestelyke, Plantin, geneesheer, Roster en M. p. hoogleeraars; Sidroon, Schacht, R khoff en Tereste.—De Russische regering is met de Pruissiche overeengekomen, dat genoemde lieden, op hunne terugreize, de Pruissische staten zullen mogen passeren, maar zich niet in dezelve ophouden.

Darmstadt, 20sten Maart—De zucht tot emigreren blyft steeds voortduren. Uit het landgeregt Budingen, in Opper Hessen, zyn 248 mannen, vrouwen en kinderen gereed, om naar Brazilie te vertrekken.

Londen, 22sten Maart.—Het schip Norval is van Greenock naar Buenos Ayres vertrokken, met een groot aantal landbouwers en werklieden, welke in die republiek, omtrent 120 mylen van de hoofdstad, aan de boorden van de rivier la Plata, eene kolonie zullen oprigten.

Frankfort, 27sten Maart—Volgens byzondere berigten uit Konstantinopel van den 25sten February, is de onrust, welke de jongste zamenzwering der Janitsaren aldaar heeft doen ontstaan, nog geenzins verdwenen. De sultan laat de toerustingen voor eenen nieuwen veldtogt voortzetten; hy looft byzondere premien uit voor bekwame zeelieden, welke zich andermaal willen verbinden, doch, voor als nog zonder eenigen gunstigen uitslag. Men verzekert, dat de Groote Heer ten uiterste gebelgd is over het gedrag van den onderkoning van Egypte, en dat deze laatstgenoemde beschuldigd wordt van zelf eenige onlusten in Syrie te hebben gesticht, ten einde een voorwendsel te bekomen, onder hetwelk hy alle verdere ondernemingen tegen de Grieken zoude kunnen staken.

De Grieken, welke in Natolie verspreid zyn, begeven zich grootendeels naar Smirna, ten einde zich aan de kwellingen der Turksche overheden te onttrekken. De meeste troepen, welke in het vorige jaar in den omtrek dier stad byeen waren gebragt, om tot eene landing op Samos te dienen, of om naar Morea te worden overgescheept, zyn uit een geraakt. De weinige, die nog zyn overgebleven, bevinden zich in eenen jammerlyken toestand, zoo dat de kusten onbezet zyn en de Samioten, zoo dikwerf zy verkiezen, op dezelve aan land kunnen komen.

Den 5den April.—Patras wordt naauwkeurig geblokkeerd. In genoemde vesting heerscht gebrek aan geld en levensmiddelen. Verscheidene schepen, met leeftogt beladen en naar Patras bestemd, liggen voor Zante, doch durven haren togt niet voort te zetten. De Grieken maken zich geenzins ongerust voor den uitslag van den aanstaanden vyfden veldtogt en hopen ditmaal de vestingen Patras, Coron en Modon te zullen bedwingen, en alzoo geheel Morea te zullen vermeesteren.

Brussel, 30sten Maart.—Men leest in onze dagbladen, dat Z. M. een der vleugels van zyn paleis aan Z. K. H. Prins Fredrik heeft ingeruimd, welks huwelyk in den loop der maand Mei in Berlyn zoude voltrokken worden.

Den 8sten April.—De brief, welken Z. E. de direkteur-generaal van den R. C. eerdienst dezer dagen aan de bevoegde kerkelyke overheden heeft geschreven, luidt aldus:

"De koning is in ervaring gekomen, dat, in onderscheidene provincien, eenige missionarissen, waaronder zelfs vreemde, zich in sommige pastoryen hebben vertoond, met het oogmerk, om het volk in den godsdienst te onderwyzen, Z. M zich geheel verlatende op de bekende zorgen, den yver, en vooral op de voorzigtigheid der bisschoppen en andere kerkvoogden van het Ryk en van hunne medewerkers in de leiding der aan hun toevertrouwde zielen op het pad der zaligheid, beschouwt het aanwezen dier missionarissen niet alleen voor onnoodig en zelfs als beleedigend voor de pastoren, maar tevens als kunnende aanleiding geven tot verschillende ongelegenheden, te meer daar zy dikwerf noch den geest, noch de geestelyke behoeften kennen van hun, die zy willen onderrigten. Dien ten gevolge heeft Z M. my gelast, ter kennisse van de pastoors te doen brengen, dat het hoogstdezelfs begeeren is, dat, wanneer dergelyke missionarissen zich in de parochien vertoonen, de pastoors hen tot den dienst niet toelaten."

June 17, 1825.

FOR PUERTO CABELLO.

THE SCHOONER

CORNELIA.

Will sail on Monday the 20th instant. For Freight or Passage apply to the Master on board or at his house in Pietermaay.

JOSEPH MOLLER.

Den 10den Juny 1825.

BEKENDMAKING.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, maakt hierby kennelyk dat, ingevolge aanschryving van Zyne Excellentie den Minister Elout hét aan Zyne Majesteit den Koning by besluit van den 5den Maart dezes jaars no. 89, behaagd heeft, Zyne Excellentie aan het hoofd te stellen van het departement voor *de Marine en Kolonien.*

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 4den Juny 1825.

WAARSCHOUWING.

NADEMAAL het, uit een berigt van den Nederlandschen Handels Agent te Maracaibo in het departement Zulia der Republiek van Columbia, ter kennis van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden gekomen is dat Nederlandsche Vaartuigen, dewelke op Maracaibo varen, in gevaar van confiscatie of verbeurd verklaring derzelve gebragt worden, doordien de Schepelingen niet ontzien om tabak, welks invoer aldaar verboden is, met zich mede te nemen ; zoo worden alle Reeders en Eigenaars van vaartuigen, namens Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur voormeld daarvan by deze gewaarschouwd, ten einde zy zich mogen behoeden voor de schade die de ongeoorloofde handelwyze der schepelingen hun zoude kunnen veroorzaken.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 17den Juny 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 20 oncen voor een Reaal ; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK GORSIRA. Tweede Klerk.

Den 17den Juny 1825.

DE ondergeteekenden, ABM. DEVEER, Jr. als gemagtigde van den Weledele Heer THEODS. JUTTING als testamentaire en G. VOS, J. Z. Weesmeester als gesurrogeerde Executeuren over den Boedel van wylen WILLIAM MARTIN, zullen op den 4den der aanstaande maand July by Publieke Opveiling doen verkoopen :

Den opstal van een Huis en Gronde gelegen aan de Overzyde dezer Haven op de Roode Weg, Wyk 5. Huis No 317 —Als mede eenige Slaven, Meubelen, en Huiscieraden.

ABM DEVEER, Jr.

G. VOS, J. Z.

Den 10den Juny 1825.

ADVERTISSEMENT.

B. A. CANCRYN en DANIEL SPECHT, in kwaliteit als Executeuren over den Boedel van wylen de Heer D. STERLING, zullen op Maandag den 20sten dezer, by Publieke Opveiling doen verkoopen : eene Plantagie gelegen in de Oost Divisie, een Huis en Erf in de Willemstad, in de Agterstraat, en een party Slaven. Vóór het Pakhuis van den Weledelen Heer J. N. C. JUTTING, in de Heere Straat.

Den 3den Juny 1825.

TE KOOP OF TE HUUR.

DE buitenplaats WEL TE VREEDE, alias MARIA PAMPOEN, waarvan dadelyk bezit kan genomen worden. Te bevragen by

J. DE SOLA.

Den 17den Juny 1825.

DE ondergeteekenden op aanstaanden Woensdag, den 22sten dezer, door den band des Huwelyks aan elkander vereenigd zullende worden, geven by deze daarvan kennis aan hunne wederzydsche Bloedverwanten en Vrienden en ombe zen tevens deze gelegenheid zich in hun aandenken en in de voortduring hunner geëerde vriendschap aan te bevelen.

G SCHOTBORGH, cz.

J E. MARTIN.

Den 17den Juny 1835.

OP aanstaande Donderdag zal tegen kontantebetaling, eene Verkooping Agter het Fort by de Slands Timmermans Winkel gehouden worden van eenige Slaven, Meubelen, en eenige Boeken over Wiskunde, Vestingbouw, Aardryks, Geschied en Natuurkunde, &c waaronder eenige van beroemde Autheuren, als Reinhard, Van Hogendorp, Van der Linde, van Leeuwen, Kotzeboe, enz. als mede eenige Engelsche en Fransche Dictionaires en Grammaires, voorts Engelsch Teekenpapier en een nieuwe Teekendoos met toebehooren, eene Guitar en Viool, &c.

PROTESTANTSCHE KERK,

Zondag den 19den Juny. ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. J. Muller, J. s. z.

CURACAO.

Vaartuigen ingekomen uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

11.	bark	Amable Soledad, Pugol.	Coro
	——	Maria, Gomez,	Chichiribiche
13.	feluka	Famosa Coriano, Dominguez,	Coro
	bark	Rosa, Franson,	Porto Rico
	——	Fan Fan, Laclé,	Aruba
14.	——	Hebe, Lena,	Agusdilla
16.	golet	La Saetha, Conlo,	dito
	——	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
17.	——	Perseverance, Boom,	Coro

UITGEKLAARD—JUNY.

11.	golet	Drie Zusters, Peron,	Cuba
	brik	Anna Elizabeth, Brunow,	Laguna de Ferminos
14	golet	Maria, Rotje,	Coro
	bark	Maria, Coudeville,	St. Jans baai
15.	golet	Olive, Murray,	Liverpool
	bark	Prospere, Rekwester,	Coro
	feluka	Famosa, Coriano, Dominguez,	dito
	bark	Amable Soledad, Pugol,	dito
	brik	Venus, Mason,	New York
16.	golet	Eugenio, Williams,	St. Thomas
	——	Emelie, Marcantony,	Coro
	——	Geertruida, Levy,	Porto Rico
17.	——	Amable Lucia, Diedenhoven,	Coro
	bark	Rosa, Fransdo,	St. Thomas
	——	Hebe, Lena,	dito

Verleden Maandag zynde de viering der verjaring van den geboorten dag van Z. K. H. Willem Frederik Hendrik, derden zoon van den Prins van Oranje, werd er een koninglyk salut gevuurd van het Fort Amsterdam ; en des morgens ten 10 ure trok het garnisoen binnen gemeld fort in Parade.

Op den morgen van dien dag is *Z. M.'s* korvet de Eendragt gekommandeerd door den kapt. luitenant Schröder, van Aruba aangekomen.

Op den namiddag van denzelfden dag is binnen deze haven van La Guayra aangekomen het Colombiaansche gewapende korvet de Urica, hebbende aangebragt de Heer Raphael Diego Merida, welke door het Colombiaansche gouvernement is benoemd geworden, tot handel agent voor dit eiland. De Urica zeilde weder op den volgenden morgen naar La Guayra.

Batavia, 9den Oct.—Men verneemt uit Macassar, dat eene expeditie, welke onder de bevelen van den kapitein luitenant Buys en den luitenant kollonel Reeder naar Soepa is gezonden, om den vorst dier landstreek, even als dien van Tanette, tot reden te brengen, nog niet met een gelyken uitslag is bekroond geworden. De eerste aanval van deze uit 240 man bestaande krygsmagt op de natuur en kunst versterkte vyandelyke benting, bewees, dat er meerdere troepen noodig waren, om die sterkte te dwingen. De genoemde magt werd dienvolgens versterkt door de mariniers van Z. M.'s fregat Euridice, doch een tweede aanval had geen betere uitslag dan de eerste, weshalve de kollonel de Steurs derwaarts werd gezonden, om kennis te nemen van den staat der zaken.

Deze officier riep al dadelyk de hulp in van den vorst van Sidenring, een onzer bondgenooten. Eene poging, om zich, vereenigd met deszelfs hulptroepen, meester te maken van eenige waterputten, gelukte, doch niet zonder verlies aan de zyde der Nederlanders, maar eene daarmede in verband staande poging, om de benting in brand te steken, mislukte.

Op den 30sten Augustus werd de magt der Nederlanders tot eenen algemeenen aanval vereenigd, welke echter almede, en wel grootendeels, by gebrek eener genoegzame ondersteuning van de zyde der inlandsche troepen, mislukte, weshalve men vooreerst besloot, om, in afwachting van andere maatregelen, de vyandelyke positie te benaauwen, met 100 man op eene welversterkte hoogte voor Soepa te laten, en hetzelve door de soldaten van den vorst van Sidenring van verschillende zyden te doen in sluiten ; welke laatste dan ook, by het afzenden der laatste berigten, reeds vier of vyf bentings hadden opgeworpen, en een aanval des vyands, om hen van daar te verdryven, hadden afgeslagen.

Het verlies der Nederlanders wordt opgegeven te bestaan uit 34 dooden en 140 gekwetsten ; welke laatste dadelyk zyn verzorgd geworden. Onder de eerste telt men den luitenant der mariniers van Pelt, den luitenant ter zee d'Ablaing van Giessenburg, welke dienst deed als adjudant des kommanderenden officiers, den luitenant Banff en den luitenant Stercke, welke by den laatsten aanval, de borstwering der vyandelyke sterkte reeds beklommen hebbende, dodelyk werd getroffen.

Frankfort, 6den Feb.—By gelegenheid van de laatste ukase voor de recrutering der Russische armeeën, heeft de Russische minister eene note aan de Duitsche bondsvergadering medegedeeld, onder andere het navolgende inhoudende : " Deze recrutering wordt alleen veroorzaakt door de wet der sterfelykheid, en het gemis, door afdanking ontstaan.—Geene staatkundige bedenking heeft op dezen maatregel eenigen invloed gehad. Daar echter in deze dagen geene gouvernements daad aan de kwaadwilligheid, altyd gezind om onrust te zaayen, ontsnapt, heeft men gemeend de aanleiding tot dit besluit te moeten opgeven. De inzigten des keizers en zyne zucht voor het behoud van den vrede, zyn voorzeker genoeg bekend ; om dezelve echter te beter te kenmerken, en om alles, 't welk eenige verandering van stelsel zoude kunnen doen vreezen, uit den weg te nemen, ben ik gelast de tegenwoordige nota aan de bondsvergadering mede te deelen "

Petersburg, 15den Maart.—Gisteren kwamen twee groote transporten met zilver en goud, van Jekaterinburg, in het Permische gouvernement, alhier aan. Het eene bragt 4000 Pud zilver en het andere 110 Pud goud mede. (Een Pud is 40 ponden).

Parys, 18den Maart.—Eindelyk is, na eene beraadslaging van 40 dagen, de wet op de schadevergoeding der gewezene emigranten door de Kamer der Gedeputeerden, met eene meerderheid van 259 tegen 124 stemmen, aangenomen. Verscheidene dezer beraadslagingen, welke alleen betrekking hadden tot de wyze, op welke het kapitaal van duizend millioenen onder de belanghebbenden zoude worden verdeeld, hebben de openbare aandacht geenzins opgewekt. De discussien van den laatsten dag zyn echter allergewigtigst geweest, om dat dezelve een duidelyk bewys opleverden, dat de gewezene emigranten met de hun toegedachte vergoeding niet te vreede zyn, maar hunne goederen terug verlangen, niettegenstaande dezelve door de grondwet aan de tegenwoordige bezitters zyn gewaarborgd.

Op zoodanige eene wyze is de beruchte wet aangenomen door eene Kamer van Gedeputeerden, tot welker benoeming menige ongehoorde konstenary is aangewend ; die zich zelve het vermogen heeft gegeven, om gedurende zeven jaren te zitten ; die onder andere 249 gewezene emigranten onder hare leden telt, welke alle een regtstreeksch belang hebben by een maatregel, aan welken, in weerwil van het ministerie en de grondwet, eene wending is gegeven, die in de departementen een vry algemeen misnoegen moet verspreiden.

Den 27sten Maart.—Men wil, dat een ontwerp, strekkende, om, met eene onkoste van 160 millioenen, een kanaal te graven van Parys naar Havre, door het welk de zeeschepen tot in de hoofdstad zouden kunnen worden gebragt, op het punt staat van door den koning te worden goedgekeurd.—*Uit Haarlemsche kouranten.*

HISTORIE VAN DEN OUDEN VOS EN DE JONGE ZWARTE KAT.

EEN FABEL.

Een oude vos beminde een' jonge zwarte kat,
En noemde haar zyn lieve schat ;
Hy vryde haar offschoon zyn gryze kop en haren,
Tot vryen niet meer gunstig waren ;
Zy minde een kater die nog fris en jeugdig was,
Maar de oude vryer merkte 't ras,
En zochte telkens als zy deed een sprong naar buiten,
Hy zocht dit loopen wel te stuiten,
Maar vruchteloos, zy kreeg hoe langs hoe meer een haat,
In al zyn droogen en laffe praat ;
De liefde is listig meer als iemand kan bevatten,
Inzonderheid by jonge katten,
Zy paarde heim'lyk aan dien kater slim van aard,
Haar meer dan alle vossen waard
Eens ging de vos om by een van zyn' oude vrinden,
Wat troost in zyn verdriet te vinden,
Toen kwam de kater met zyn lief de jonge kat,
By wien hy reeds twee jongen had,
In 't hol byéén waar zy na kort beraad te zamen,
Al 't goed van d' ouden vryer namen,
En vluchtten daar mee weg, en kropen in het bosch,
Dit was een slag voor d' ouden vos,
Die hoe doortrapt en slim dat and'ren hem ook maken
Nu zelv' in 't schrobnet kwam te raken,
Hy die een zwarte kat te veel vertrouwen schenkt,
Ziet zich bedrogen eer hy 't denkt.
Zoo gaat het hen ook die al zyn ze nog zoo schrander
Te veel geloof slaan aan een ander ;
Voor dat gy op het woord van iemand U vertrouwt
Eet eerst met hem een schepel zout.
De vos was naauw'lyks in het hol terug gekomen,
Of al zyn moed werd hem benomen,
Zoo dra hy hoorde en zag dat eensklaps zoo zyn goed,
Hem was ontvreemd door dit gebroed :
Ach riep hy klagende uit, had ik ooit kunnen droomen,
Dat my dit lot zou overkomen,
Myn goed is weg, en ach ! myn katje is my ontvlucht,
Toen loosde hy een diepe zucht,
Ter goeder uur kwam daar een hond, zyn vriend, aantreden,
Die sprak : O vos ! hoor naar myn reden,
Uw goed vertrouwen en uw' ligtgeloovigheid,
Heeft U dit ongeval bereid,
Uw kat heeft iemand die zy liever wil beminnen,
Daarom zoo stel haar uit uw' zinnen,
Al is zy in uw oog zoo minnelyk zoo mooi,
Zy is toch maar een' ligtekooi,
Die reden trof den vos, vol spyt stond hy te weenen,
En ging daarop druipstaartend henen.
Ach riep hy dit bedrog van deze snoode pry,
Valt onverdraaglyk hard voor my.
In 't kort, dit fabeltje kan tot een voorbeeld strekken,
Voor onze nog verliefde gekken.

PORT-AU-PRINCE, 6DEN APRIL 1825.

Aanmerkingen over de aanspraak van den generaal Francisco de Paula Santander, vice president der Republiek van Colombia, by de opening der zitting van het Kongres.

By de eerste woorden van de aanspraak vragen wy ons zelven af, " waarom de generaal F. de Paula Santander behagen schept om door de dubbelzinnige bewoording van *hooge overheid* den president van Hayti te willen aanduiden." Men dunkt dat de titel van President hem even zoo goed voegt, zoo wel door zyne daden als door zyne persoonlyke verdiensten, en door de benoeming van een vryvolk, als aan vele anderen dien men nooit dien eertitel weigert. Maar daar het welligt een verzuim kan zyn om elkander de noodige eerbewyzingen te geven, zoo zullen wy hier maar over heen stappen en gade slaan op hetgene gemelde generaal gezegd heeft omtrent de voorstellen gedaan door een agent van Hayti, afgezonden naar het gouvernement van Colombia. Men zegt dat het eenigste en voornaamste doel hiervan was het sluiten van een traktaat tusschen de beide staten; schoon het waarschynelyker is, dat het oogmerk van deze missie was, om betaling te eisschen, der door den onsterfelyken Petion en zyn navolger gedane verschotten aan de Republiek van Colombia in naam van de Republiek van Hayti, en niet uit eigene beurs gelyk men daar aan den schyn wil geven; wat het ook zyn moge, dunkt men dat een verbond om elkander in oorlog onderling by te staan niet minder voordeelig voor Colombia zal geweest zyn dan voor Hayti.

Men wil ongetwyfeld aan de Oude Wereld toonen, dat door de vaste vereeniging der beide staten van Amerika, zy niets te vreezen hebben, voor de vruchtelooze pogingen van hare vloten en legerbenden; maar Hayti reeds 22 jaren en voor eeuwig onafhankelyk, heeft geene hulpe noodig van natien welke vry jonger in jaren zyn, ten aanzien harer vryheid. Gewoon zynde zoo danige weigering te ontvangen, heeft zy op hare eigene magt gesteund; en op zich zelve blyvende, heeft zy nimmer het voornemen gehad, om zich met eenige mogenheid te vereenigen en zich daarmede nieuwe vyanden op den hals te halen. Hoe dan? Is het niet bewezen, dat Frankryk, door de voorstellen welke zy op verscheidene tyden aan ons gouvernement gedaan, dat zy zich met ons zoekt te vereenigen in plaats van geweld te gebruiken; het is verre van den vice president F. de Paula Santander om te kunnen aantoonen, eene gelyke neiging van de zyde van Spanje jegens zyn land; het zou dus Hayti zyn, die zich zal bloot stellen aan onlusten met Spanje door een verbond aan te gaan met en hulp te verleenen aan eene natie waarvan het moederland als gerevolteerde kolonien aanmerken; maar Hayti is niet kleinmoedig, zy acht geene tegenparty, wanneer het de overwinning van de vryheid geldt.

" In 1822 verklaarde zich onafhankelyk (zegt de vice president F. de P. Santander) dat gedeelte van St. Domingo ten oosten van Hayti, hetwelke by traktaat van Bale door Frankryk was verkregen en naderhand by traktaat van Parys aan Spanje was overgegaan; het opperhoofd van Hayti heeft dat grondgebied aan zich onderworpen om redenen welke ik niet heel naauwkeurig kan erkennen, schoon de voornaamste derzelver op de grondwet gevestigd zyn." Dit komt ten naaste by de waarheid; men zocht echter de ware beweegreden te willen ontkennen, welke genoegzaam klaar zyn: in 1804 by onze vry verklaring waren de Franschen in het bezit van dat gedeelte ten oosten en wy van het overige; dus kan men met regt dat gedeelte onder Hayti rekenen, aangezien hetzelve het regt had, om zich van deszelfs verdrukkers te ontdoen, wanneer zulks doenlyk was; en wat raakt het ons, wat Frankryk naderhand had willen gelieven te bepalen; want indien men ons schenkt hetgene wy niet kunnen verkrygen, beteekent het niets.

Het is teffens niet minder waar, dat de vereeniging van dat gedeelte van het oosten, een klaarblykelyk gevolg is, der artikelen van onze konstitutie, alwaar bepaald wordt, dat de staten van Hayti zich uitstrekken over het gansche grondgebied van het eiland voormaals bekend onder den naam van *St. Domingo*; en wanneer deze gebeurtenis door eenige tusschen komende omstandigheden was vertraagd geworden, dan moest het ongetwyfeld vroeg of laat plaats grypen. Toen het tydstip daar was, ontving de President een aantal verzoek schriften van de inwoners der binnenlanden om zich onder den standaard van onze Republiek te begeven; dit geschiedde toen eenige intriganten de gedachte opgevat hadden om op St. Domingo een gouvernement daartestellen, afgezonderd van Hayti, onder de bescherming van Colombia; maar dra werden zy overtuigd van het herzenschimmige van hun plan; de opperhoofden en eenige hunner aanhangers wilden zich verzetten tegen den wil van het geheele volk; en ten laatste waren zy de eerste welke de aankomst van den president ingeroepen hebben: en Z. E. deed zyne intree in dat gedeelte van het land, gelyk hy gedaan had aan de Kaap.

Laat ons dus uit dit alles besluiten dat Hayti opzichzelve overgelaten is, door den hoogmoed van andere gouvernementen, aangezien zy die thans in denzelfden toestand zyn, als zy voor 22 jaren geleden was, zyn de eerste welke hare bondgenoodschap weigeren. En nu, wy zyn thans alleen in de wereld, wel goed, wy zullen dit als een voorteeken aanmerken! dat men hoore de kreet van oorlog! dat de oorlog uitbreke! dat hy zich over deze nieuwe wereld streek uitstrekke, wanneer het de wil zy van den Allerhoogste; wy zullen dan aan de wereld toonen, dat wy gezamentlyk de laatste zullen zyn, om te vechten wanneer het de vryheid geldt; en dat door vreeselyke, aanhoudende en eendragtige pogingen, wy alléén kunnen wat vele anderen niet vermogen, zelfs met de hulp van anderen.

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, June 1.

A contract for navigating the lake of Maracaybo by steam boats, had also been granted for twenty one years, to Mr. George Sukeley.

The *Gaceta de Colombia* contains also a decree, enjoining the disbandment of the regiments assembled in Guayaquil for the service of Peru, and for their payment and return to their homes. Such provisions do equal service and honour to the country, and though less splendid, tend more to its consolidation, than a thousand victories.

It gives us pleasure to learn, that a treaty of peace, friendship, navigation, and commerce, has been concluded in Bogota between our government and Great Britain. Colonel Hamilton was to proceed to England forthwith, with a copy of the treaty, for the information of his government. It is rumoured that by this treaty, British vessels are to be admitted into our ports during six years, on the same footing as those of Colombia, and on a principle of reciprocity.

" By a decree of his excellency the liberator it is ordered, that until the claims of the United liberating army and of the national marine be discharged, no applications for the payment of other debts shall be attended to: but that on those claims being paid, others shall be admitted, in as much as it is the earnest desire of his excellency to establish the public credit. With this view, a board of liquidation has been formed in the capital, to which all creditors are invited to address themselves, with such documents as are necessary to establish the nature and priority of their respective claims."—*Patriota de Guayaquil, Feb.* 12.

Spain.—A letter is published in *Galignani's Messenger* dated Madrid, Feb. 17th, which states that Ferdinand had despatched a messenger to St Petersburgh, to demand the execution of a secret treaty with Russia, by which Alexander had pledged himself to furnish Spain with a squadron, and 12 000 troops, for the recovery of the South American possessions formerly belonging to Spain, in the event of Great Britain acknowledging the independence of these colonies. Russia it is added, is to be indemnified for the execution by a transfer of the Balearian islands, or the Californias.

The Pope is said to have addressed a circular to all the archbishops and bishops of America, commanding them incessantly to preach the necessity of submitting to the mother country.

Letters from Madrid, dated March 3d, mention that the king is suffering again from bad health. His relapse is attributed to the agitation produced by hearing a man in the street cry " Death to the king!" The offender was arrested, and questioned, but replied only by vociferating again and again " Death to the king!" and appeared quite regardless of the punishment threatened for his offence.

Advices from Madrid to the 10th of March, as found in Paris papers of the 24th, state that the ultimatum of the Spanish government for a loan of 24 000 000 sterling, has been despatched to London. Twenty five per cent, is to be received in the bonds authorized by the Cortes.

BALTIMORE, May 12.

ROUTE TO THE PACIFIC OCEAN.

A channel of communication through the isthmus of Darien, to connect the Atlantic and Pacific oceans, has long occupied the attention of philosophers, but it was reserved for the present day—this age of spirit, improvement and commercial enterprize—to achieve the magnificent project.

The undertaking with all its honor is now fully before the people of two world, and ere long the efforts of some conspicuous individual will be crowned with success. Happy the man who shall bequeath such a boon to posterity.

The point where the waters of the two oceans should mingle has been variously designated; indeed, we are informed by Robinson, in his *Memoirs of the Mexican revolution*, that *nine* different routes have been pointed out; we shall confine our remarks to those three which at this moment engross the public attention, and which are, in fact, all that are feasible.

1. *Route by the Atrato.* A communication can be effected by making a canal from the head waters of the Atrato, a fine navigable river falling into the Gulf of Darien, in lat. 8, and the river St. Juan de Chirambia which falls in to a bay of the same name, in the Pacific ocean, in lat. 4. The point of junction would be at about 400 miles from the Atlantic, and about 260 from the Pacific. About 15 miles of the river Atrato, or rather the Quito, which flows into the Atrato, would require a few locks, but not many, as the current of the river is only, in the dry season, about one mile per hour.—Twenty miles too of the St. Juan would require locking, leaving an intervening space of level land of only *four miles and a half* to cut thro'. The rivers Atrato, Quito, and St Juan de Chirambia are free from every sort of obstruction until we reach the points where the locking becomes necessary; and there is depth enough on the Atlantic side for vessels drawing seven, and on the Pacific, twenty feet of water. The rivers flow through a country abounding with the most magnificent forests of mahogany, dye woods, and other valuable timber, and the only disadvantageous circumstance is, that the mouth of the Atrato is obstructed with a bar, upon which there is only seven feet of water.—We should, however, not despair of human ingenuity devising some means to remedy this impediment.

Nature seems to have designed this for the passage. The frowning Andes are here for a moment lost, and in obedience to the will of providence and the wants of man, seem here to have defied, that commerce may march from the old world to the new. It is a fact no less curious than true, that a canal did formerly exist in this spot. About the year 1745, a priest of Citira, with the assistance of the Indians, opened this same communication known by the name of the Raspadura canal, through which loaded canoes passed; but the jealous policy of the Spanish government caused it to be closed, and prohibited, under severe penalties, any attempt to re-open it. The remains of this canal are visible to the present hour, and the fact is mentioned by Humboldt, Bonnycastle, and Robinson. We derive this information from a gentleman now in this city, who has resided 12 years in Colombia, and who has travelled over every part of the route from sea to sea.—The utmost confidence may of course be reposed in his statements; he has, moreover, constructed a map in which the entire tract of the country is accurately laid down, it may be seen at our office.

In 1821 the same gentleman applied to the government of Colombia for permission to open this communication at his own expense, with exclusive privileges for one hundred years.—The Congress passed a vote in favour of the application, but it was objected to by Bolivar, on the ground that it might afford facilities to the enemy. The applicant was, however, desired to renew his proposals at the peace, for a term somewhat less than 100 years which he is now about to do, and nothing, we believe, will defeat his object, but the fact of the government, which is not improbable undertaking the business itself.

2. *Route to Lake Nicaragua.* This is the route which a company in England has undertaken, and which has a bill now before Parliament for its incorporation. It traverses the central provinces of Guatemala, and may be traced in a few words. It commences at the mouth of the river St. Juan, which falls into the Atlantic in lat. 16 45; ascends the St. Juan to Lake Nicaragua, whence that river takes its rise; through this lake to Lake Leon, and from Lake Leon (a distance of only fifteen miles) to the Pacific. Easy and plausible as this may appear, we are constrained to say that a ship channel by this route is almost impractible, and the subscribers to the stock in England will most assuredly be the victims of their own credulity, and the knavery of the projectors. The gentleman before alluded to; assures us, that lakes Nicaragua and Leon are at the lowest calculation 1000 feet above the level of the sea. He has passed up the St. Juan from its mouth to the lakes, a distance of 90 miles, and describes it as a series of shoals and rapids precipitated through a deep and rocky ravine. The statements in Robinson's work before mentioned, are egregiously incorrect not only in relation to this route, but to the others also. His information, however, he candidly admits, is drawn from the testimony of others, and gives it with that qualification, and we are free to bear tribute to his great zeal in behalf of a measure fraught with so much advantage to the whole human family.

3 *Route by the Guasacualco*—This is the route which the Mexican government have offered in the public prints of this country, to receive proposals for performing by contract. It is situated within the Mexican dominions, and commences at the mouth of the river Guasacualco or Huasecuala, which falls into the Atlantic in lat. 18 30, at the bottom of the Gulf of Vera Cruz. This river is to be ascended as far as practicable when the cutting is to be commenced, and to be carried through ravines over to the bay of Tehuantepec, upon the Pacific, which is in lat. 16 30.

This tract of country, called the Isthmus of Tehuantepec, is about 125 miles wide. Upon this isthmus is the mountain called Chillilo, or La Gineta, from whose summit in a clear day both oceans are, it is said, to be distinctly seen. We cannot speak with any certainty as to the practicability of this route. It undoubtedly appears the best when looking at the map, but Robinson's work would lead us to suppose it rather mountainous.

From what has been said the reader will perceive, that there is very little to apprehend from the old notions of turning the Gulf Stream into the Pacific, thereby draining the West Indies, laying bare Florida and divers other mishaps—The persons who invented these theories seem to have acted upon the uncouth supposition that a trench must be dug from sea to sea, and suffer the current to do the rest, without once reflecting that such a plan would defeat itself by creating shoals and sand bars altogether incompatible with the free navigation of the passage.

The use of locks will set all such dangers at naught, and we may safely acquit the canals, be they made wherever they may, of any such mischievous consequences, as well as the advocates of the antiquated doctrine of any incendiary attempts upon the integrity of the elements which flows in them.—*Albion.*

FROM AMERICAN PAPERS.

Baltimore, April 27.

Jamaica and Peru.—From a gentleman who came passenger in the brig Rolla, arrived last evening from Jamaica, we have intelligence from Kingston to the 29th March. Advices from Liverpool to the 24th February, of the great rise in colonial produce had been brought to Jamaica by an English brig in the very short passage of 26 days—which caused an immediate advance in the prices of the produce of the land—Coffee which had been selling at 10 cents previous to the receipt of the intelligence, went up to 14.

Peru.—Another gentleman who came passenger in the Rolla, left Guayaquil as late as the 12th of February last—and had communication with a vessel which had left Lima on the 1st February, up to which time the castle of Callao had not surrendered. The frigate United States was about to sail north from Lima on the 15th January, for one of the smaller ports on the coast. The crops in Peru were very abundant, and there was a probability of a considerable surplus for export. At all the ports on the Pacific, American flour was a mere drug, and could not be disposed of except at immense loss to the shippers

In addition to the above intelligence, we find the following in the Gazette of last evening:

We have received some few items of information from South America, by a gentleman who arrived this morning from the Pacific, via Kingston. It appears that the Patriot squadron had completed its repairs at Guayaquil, and was on the eve of sailing for the close blockade of Callao, and to assist at the storming of the castles, for which purpose a quantity of heavy ordnance had been taken on board for the use of the army. The reinforcements from Colombia consisting of two thousand men, had been put in transports at Guayaquil, and had gone up to Lima to take part in the reduction of the castle of Callao. In a conversation which our informant had with general Bolivar, it was understood that a determination existed to force the surrender of the castles at all hazards. We regret to learn that a most distressing mortality had prevailed among the Colombian troops on their passage across the isthmus, and the loss estimated to have taken place by those destructive fevers incident to the climate in that quarter, was estimated at nearly two thousand men. Every part of Peru except Callao was in a state of tranquillity, the inhabitants generally resuming their former occupations and preparing for the enjoyment of the peace and liberty won by patriotic courage.

The brig Cora, Baldwin, of this port, would leave for home about the middle of February, and the North Point, captain Patten, left Huacho on the 1st of February for Baltimore. The ship Henry, captain Davis, was at Guayaquil about the beginning of March, unable to dispose of her cargo, and several other vessels were similarly situated in consequence of the complete glut of the market which was so overstocked that flour had been offered for sale at four dollars.—*American.*

IMPORTANT FROM PERU.

Washington, May 5.—We have been favoured with a letter, received in this city yesterday, dated "Lima, January 29th," from which we make the following interesting extract:

"The liberator has received despatches of the 31st ult. from Sucre, announcing the unqualified submission of general Olañeta to his orders. Thus, with the exception of the castle of Callao, the whole of Peru is now rid of its oppressors.

"Should the obstinacy of general Rodil induce him to hold out as long as he has provisions, the siege may be protracted two or three months; but they are closely invested by land and sea, and we hourly anticipate some happy revolution will put them in possession of the Patriots

"The Spanish squadron, immediately upon receiving the news of the battle of Ayacucho, sailed for Manilla."

The latest previous information we have had, stated that the Spanish general Olañeta, who revolted from the Spanish viceroy some months previous to the surrender of the latter to Bolivar, still held a strong position in upper Peru, with an army of 5 000 men; and had issued two proclamations declaring his resolution to defend the country above the Desaguadero to the last extremity.

An extract of a letter published in the Baltimore Federal Gazette contains some further particulars. The letter is dated

Callao Bay, Jan. 21st 1825.

"My report of the entire defeat of the Spaniards has proved to be correct; they met with a total defeat, and the vice roy and the principal generals were taken prisoners. The article of capitulation, which included the surrender of the castles of Callao, has not yet been complied with; and the commanding officer, general Rodil, has positively refused to give them up; and, moreover, says he does not believe the Patriots have gained this boasted victory, but that it is a report originating among themselves to play upon his fears—which he appears to have very little of. There is a Chilian frigate and a Colombian sloop of war lying here, which prevents all supplies by water, and general Bolivar is in possession of Lima, with about three thousand men and expects a reinforcement of five thousand Colombians:—by this you will perceive that Rodil is completely cut off from supplies both by sea and land; his only alternative is to fight or starve. A few week since, three gun boats, full of men, headed by a man of the name of Williams, who has often changed sides, deserted from the castles, and gave themselves up to the Patriot squadron, cruising off here. Three nights ago, the Patriots manned their boats and went directly under the guns of the castle, where they succeeded in getting out one gun-boat; only two or three men were wounded, although they were exposed to the incessant fire of three batteries and 150 musketmen for nearly two hours. Two nights since, they ventured in again, but without success. The Spanish squadron has left the coast, it is thought for Old Spain."

In addition to the above, the editors of the Baltimore American have learned by the ship North Point from Chorielot, whence she sailed on the 2d February, that the port of Callao was blockaded by the frigate O'Higgins, the sloop of war Pichincha, and the brig Montezuma. Chorielos has been constituted the port of Lima, until Callao should be surrendered; but it is said not to be a good harbour, and that the expense of landing and transporting goods to Lima is immense. The exportation of dollars was prohibited in Peru, as general Rodil had all the machinery for coining in the castles at Calao The United States' frigate United States, commodore Hull, was at Huanchaco; the Peacock, captain Kennon, at Callao, and the schooner Dolphin, captain Percival, at Quilca.—[*Nat. Journal.*

Philadelphia, May 6.—There were exported from Havana to the United States, from January 1 to April 16, 1825—sugars, 8771 boxes and 624¾ hhds.; coffee, arrobes, 136, 679; molasses, 11,056 hhds.; honey, 13¼ do.

According to the census of 1819, the population of the island of Cuba amounted to 572, 363 persons—257, 370 whites, 115, 691 persons of colour, and 199, 292 slaves. Supposed to have increased one-tenth since that period.

The total revenue which occurred during the year 1824 for the city and jurisdiction of Havana amounted to 3 025,300 dollars.

There arrived in that period. 59 Spanish and 70 foreign vessels of war, and 196 Spanish and 890 foreign merchantmen. Total, 1215.

Philadelphia, May 10.—The National Gazette, in alluding to some remarks of the National Journal, on the comparative application of the members of our House of Representatives and the members of the British House of Commons to their respective duties, seems to be of opinion, that in the latter assembly, a more lively interest prevails, when questions of importance are discussed. This is a great error: from actual observation, we can assert that the listlessness which usually pervades the House of Commons, would be disgraceful to a common debating society. It is no unusual thing to see members dosing on the benches, during the agitation of questions of vital moment—involving matters of no less importance, than the peace and liberty of the subject. The National Gazette infers from the extensive nature of the details which the London morning papers furnish of the proceedings in the British Parliament, that discussion is as interesting and as voluminous, in that assembly, as in the House of Representatives. The advantageous form in which the speeches of the members appear in the columns of the London newspapers, is solely to be ascribed to the advanced state of the science of reporting for the London Press, to the intellect of the reporters and their knowledge of the characters of the members. Each morning paper employs thirteen reporters; and these gentlemen, all persons of literary acquirements, extend the oratorical effusions of the less gifted members, at least three times beyond their original length. The speeches are never reported in the words in which they are delivered: it is frequently and justly observed, that the reporters improve and enlarge bad speeches, but generally deteriorate and abridge good ones.—One of the reporters for a London paper, speaking of the character and style of the speeches of the late Mr. Fox and Mr. Pitt, said—"we always want words for Mr. Fox ideas, and we want ideas for Mr. Pitt's words."

The reader is aware that, the usual hour of assembling in the House of Commons, is five o'clock in the evening; consequently discussions of importance, are protracted to five or six o'clock on the following morning, and it certainly must require a stronger stimulus, than that which generally inspires men, who are not immediately dependent on popular favor for their stations, to induce them, to sacrifice their health and rest to public business. On some very particular occasions when ministers have reason to fear the strength of the opposition, they rally all their forces, but the members who compose their ranks, are fond of snoring during the debate. The nasal notes which are frequently heard at four or five o'clock in the morning, in the House of Commons, form but a poor relief to the languor of a discussion just about to expire It may be safely asserted, that there are not more than six persons in the great legislative council of the British nation, who faithfully and actively discharge their duty, to their *employers* or the country.

Despots are fond of talking of the licentiousness of a free press, but they never allude to the falsehood and servility which invariably distinguish a shackled one, Vituperation and scurrility, however barbarous or vulgar in themselves, are from their very nature promoters of truth, but if we examine the results of the late political changes in France and Spain, what a miserable distortion of facts is to be observed, in the news paper reports which are received from these countries. It is generally believed at this moment in Spain, that the Spaniards have gained a victory in Peru which has restored the dominion of Ferdinand in South America, and annihilated the infant Republic of Colombia.

Norfolk, May 13.

Something Squally.—In our Journal of yesterday, we announced the information received, via Key West, of the arrival at Havana, of a French frigate and brig of war, conveying Spanish troops; and of the movement which this circumstance was expected to create among the British men of war on the Jamaica station. There certainly appears to be something not altogether explicable in this co-operation of the French and Spanish authorities; and curiosity is awake to find out the ultimate destination of these troops. The conjecture of a Baltimore editor is, that they may be intended for hostile operations against Colombia or Mexico; and the governments of the United States and Great Britain are urged to make a formal remonstrance on the subject. Whatever may be the destination of these troops, we have it on the same authority as that which communicates the fact, that the British squadron in the West Indian seas is in possession of the fact, and is on the alert. Should any subsequent movements render it proper for the governments of Great Britain and the United States to interfere, there is no reason to doubt that both vigilance and energy will be exercised.—[*Nat. Jour.*

The French army peace establishment is fixed, by a royal ordonnance for the year 1825, at *three hundred and fifty five thousand* men. It would appear as if the powers of Europe would never again get their armies and navies upon a regular *peace* establishment. In a late letter, a correspondent of the democratic press remarks, "Europe seems to me in the state of a country a little preceding an earthquake; all quiet on its surface, with potentous rumblings occasionally below; forerunners of an eruption. The Holy Alliance and Great Britain are like two dogs scowling on each other; each wanting a fight and not daring to begin."

An English company has been formed with a capital of one million sterling to search the gold and diamond districts of Borneo. The mines in that immense island are chiefly worked by the Chinese to the number of six thousand men, who are governed by their own chief, and pay tribute to the Rajah of Sambas. At Sambas and Succadana, they sell diamonds for gold, as these precious stones are held in no repute by the natives of China. Every thing above ground and every thing under ground now becomes an object of speculation.

Interesting Improvements in English Naval Architecture.—A recent number of the Register of Arts and Sciences," informs us of the following inventions, for some of which patents have been obtained from government. One is an iron mast and bowsprit, the utility of which is to be tested by the Admiralty in one of the public vessels.

Another is the use of iron, moveable sliding keels, the advantages of which, if they prove successful, will constitute a new era in naval facilities. These are to be very massive, and to afford a substitute for the use of ballast by their extreme weight, and their greater distance from the surface of the water. They are to be cut away without endangering the other.

Another improvement which goes to secure the top sail yards, is, by attaching to that part which comes in contact with the mast, a clasp or crutch similar to that used in the main boom by which the yards will be steadied and those violent jerks avoided, by which seamen are frequently thrown into the sea:

It is important the Americans should be apprised of the naval improvements which appear to be so rapidly suggested on the other side of the water.—*Charleston Cour.*

Another improvement is in the rigging of ships, (suggested by a Lieutenant of the Navy,) by which the security of the masts of a ship of war in battle is likely to be much increased. In the present mode of rigging, the shrouds are in pairs, connected with each other, a loop between them passing over the top of the mast. It is proposed to make them separate and single, each terminating at the top in a strong iron hook to take hold in an eye fixed in a strap or plate at the mast head thus one shroud might attached to the hull by strong perpendicular iron bars made to slide up and down in water tight grooves through the vessel's centre. In shallow water they can be elevated; and in gales of wind they can be depressed. enabling the vessels to spread more canvas. and increasing her security. The necessity of ballast being dispensed with, a greater cargo may be carried. This invention would be peculiarly applicable to steam boats, the engines of which might be used in raising and depressing the keel, which in other vessels would have to be done by manual labour.
